

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hunde

Fremsat den 16. februar 1978 af Jens Møller (KrF), Chr. Christensen (KrF) og Inger Stilling Pedersen (KrF)

§ 1

I lov om hunde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes efter »adresse«: »samt et af kommunen udstedt hundetegn«.

2. I § 1 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3«. De i § 2 i lov nr. af om afgift på hunde, skal dog ikke bære de i stk. 1 nævnte hundetegn.«

3. § 3, stk. 1, 3. punktum, affattes således:

»Føres hunden i bånd, skal hunden om nødvendigt kunne holdes tæt ind til ledsageren.«

4. § 3, stk. 1, 6. punktum, affattes således:

»Hvis besidderen ikke inden 7 døgn efter, at underretning eller fremlysning har fundet sted, indløser hunden ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhente hunden eller lade den aflive.«

5. § 7 affattes således:

»§ 7. Justitsministeren udsteder en bekendtgørelse, der fastsætter bestemmelser vedrørende opdræt af hunde, hundepensioner, hundekenneler, hundehandlere og hundedeinternater.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1979.

Bemærkninger til lovforslaget

Dette lovforslag er i vid udstrækning blot et konsekvensforslag, der følger af det samtidigt fremsatte lovforslag vedrørende en afgift på hunde.

Den nuværende regel om, at hunden holdes tæt ind til ledsageren, foreslås givet en knap så kategorisk formulering.

Reglen om, at besidderen af en hund under angivne omstændigheder mister sine rettigheder efter 3 døgn forløb, foreslås udvidet til 7 døgn, idet 3 døgn reglen må anses for urimelig kort. Endelig foreslås den nuværende § 7 om forbud mod uden tilladelse at drive erhvervsmæssig han-

del med eller erhvervsmæssigt opdræt af hunde omformuleret, fordi justitsministeriet på grundlag af den nuværende formulering af loven ikke anser det for muligt at udstede en bekendtgørelse herom.

Af Medlemsblad for Den danske Dyrlægeforening, årgang 1974, p. 147 ff., fremgår således, at et sagkyndigt udvalg for nogle år siden enstemmigt vedtog et forslag til en bekendtgørelse. Forslaget blev af Veterinærdirektoratet sendt til justitsministeriet, der gav udtryk for, at der »ikke er fornøden lovhjemmel« til udstedelsen. Dette forhold søges afhjulpet ved den foreslåede klare formulering af § 7.